

Vakit Geç Olmadan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Ekim 2020

Bir düşe mahal veren bir düşün idi içimde saklı o izafi eksen belki de nemrut gölgelerden kaçan bir b/ akıştı içine akan nehrin köküne sığındığı bir ağacın inzivaya çekildiği bir kuytu ve...

Sözcükler dilimlendi en uzun es idi iki düş arası gerçek ve uzandığım dehliz kör kuyularda birbirine bıçak çeken iki zebaniden kaçan meleklerin suretiydi zuhur eden en büyük acının kollarına serili iklim gibi gönlün pervazına dikili düğme ve lal göğün konuksuz tribünü idi ve işte şehla düşlerin dökümüne talip oldu gökyüzü.

Şerit değiştiren o müfreze.
Kanamalı şiirlerin aksinde sığıntı
Varlığına yüklediğimiz her yokluk
Kırbaçlanan şelale
Can pazarına yığılı iklimsiz yaprakların müridi
Bir tebessümde saklandığım
Kimliği olmayan bir bedende
Saklı mıydı kaçkın ruhun pervasız sivri dili?

Sözcükler...
Susku giyinmiş bir hücrede
Saklı keramet.
Bedeller...
Ödemekle öldürmek arasında gidip gelen.
Sevdalı mahzun yüzü hecelerinin
Kürediğim ince ince
Meyleden ölüme
Dirilen bir günde
Kaykılan nice öğretti.

Varlıktan kaçan o tek zerre
Asılı kaldığım zümresi göğün
Kelaynak kuşlarına özenen bir sevi
Aşkın indinde saklı gözyaşı
İrkilen gövdem
Pervasız her mahrem pencere
Karanlıkla meşgul bir hece idi

Yalnızlık ve yâd edilesi mazi.

Bir mimozadan dökülen
Mevsimin kıvrımlı eklemlerinde
Yapraklara özenen titrek ellerim
Kanıp da evrene
Kandırmadan yükseldiğim bir izbe
Elbet mabedin kırık penceresi
Aşkın da öğretilerine pervane.

Şimdimi sattım zamana.
Dünüm çoktan oldu madem heba
Yarınlar mı yarenlik eden
Bir sıkımlık canı vardı oysa özlemin
Öykündüğüm kadar öldürdüğüm
Kimliğimden dökülen bilinmez
Girift acılarla hemhal
Her öyküde saklıydı masalım
Kahramanı ölü bir iklimde
Sefasını süren sevgili ve
Kırık kanatlarım.

Sonsuzluğu çağıran bir vaveyla
Endamlı çehresi aşkın
Bir tebessüm ehli gözleri kara duvaklı gelinin
Hüznüne eşlik eden kara gece
Tortusu dünlerin
İmgeleri sağaltan her hece
Kaykılan eksen
Kayıt altında her gecem
Demenin meali elbet
Bir sıkımlık dizeleri şiirin
Dizlerinin bağı çözülen bir acı ki
Kayıp düşen o mimde.

Kopup gelen dünden
Rahmeti özlemin
Öznesi ölüm
Yüklemi hayat

Soru eki nerede saklı?
Sormanın değil sakınmanın vadesi idi dolan madem
Haydi, kopup gelelim teker teker
Tekeri kırık düzende
Ersek bile nihayete
Mutluluk muydu uğruna savaştığımız?

Sevişen göğün yeryüzüne uzaklığı
Rahmetin beşerin niyetinde saklı kaldığı
Nihayetinde söndü sönecek ferî iyiliğın
Yol yakinken sığınmalı o İlâhi Güce
Yâd edip her rahmeti
Yoldan çıkan kimse
Uzatmalı belki de elimizi
El ayak çekildi madem geceden
Sırlarımızı dökelim
Sarıldığımız o ağacın gövdesi
Yıllanmış dağlar
Mizacı ömrün kiminde ölümüne ç/ağlar
Ağıt yakmadan geceye
Günle uzlaşalım yeter ki.

Vakit geç olmadan
Geçkin ömrün telaşına da yenik düşelim ola ki
Bir tesellidir kurşunlanan
Her tebessüm armağan evrenin kuytularından
Azar azar inen yeryüzüne
İlahi Aşkın mabedinde
Bir derviş edasıyla salındığımız şiirler
Elbet kaybıdır metruk bilmecelerin
Vakıf olduğumuz her işaret
Rabbin bize el uzattığı
Dokunmadan kire çamura
D/okuduğumuz her şiirde saklıdır şairin yalnızlığı.